

Evropské politické společenství: Prut bijící do vody

 zvedavec.news/komentare/2022/10/9358-evropske-politicke-spolecenstvi-prut-bijici-do-vody.htm

Thierry Meyssan

12.10.2022 Komentáře Témata: Evropská unie 914 slov

Francouzský prezident Emmanuel Macron neumí řešit krize, ale dokáže zamíchat kartami a zvážit nová řešení. Proto loni v květnu, když si všiml absence diskuse kolem ukrajinského konfliktu, zahájil iniciativu: „Evropské politické společenství“ (EPC).

Po „Evropské konfederaci“ Françoise Mitterranda a „Unii pro Středomoří“ Nicolase Sarkozyho se Elysejský palác snaží přesvědčit své partnery o užitečnosti nové „věci“. Mimochodem, Francie se často liší: Mitterrandova konfederace prosazovala spojenectví Západu a Východu, Bruselu a Moskvy, Macronistické společenství si naopak klade za cíl jim oponovat.

Francie, která v první polovině roku 2022 předsedala Evropské radě, logicky usilovala o stálého předsedu této struktury, bývalého belgického premiéra Charlese Michela. Ten se do této funkce ochotně pustil. Domníval se, že by se mohl shromáždit kolem EU a vybojovat si roli na úkor předsedkyně Komise, své rivalky Ursuly von der Leyenové. Francouzští diplomaté ho trpělivě usadili na jeho místo, takže na závěrečné tiskové konferenci ani nebyl na pódiu. Pokud jde o paní von der Leyenovou, ta byla pozvána pouze z formálních důvodů.



V Praze byli všichni hosté vybráni proto, že teoreticky odsuzují Rusko, ale v praxi je to něco jiného.

EPC byla připravena ze zdrojů EU, nikoli však jménem EU. Přípravná jednání se nekonala v prostorách Unie, ale na belgickém zámku Val Duchesse. Bylo to nevyhnutelné, pokud se do jednání měly zapojit Spojené království a Turecko. Londýn po brexitu stále nechce nadnárodní strukturu a Ankara už tak dlouho otálí u dveří EU, že se nechce nechat svést na další vedlejší kolej. Spojené království se dokonce přelo o název „Evropské politické společenství“, který mu příliš připomíná zaniklé „Evropské hospodářské společenství“, předchůdce „Evropské unie“. Turecko zase požadovalo ujištění, že jeho účast v EPC nebude jen dalším rozptýlením, které ho nechá čekat.

Nakonec se fóra zúčastnilo 44 států, tedy všichni Evropané kromě Ruska a Běloruska, které jsou jednoznačně označeny za nepřátele. Bohužel příprava tohoto setkání trvala šest měsíců, což přišlo poněkud pozdě. Když se připravovalo, šlo o to spojit kontinent proti věčně zlým Rusům, kteří napadli mladou ukrajinskou demokracii. Některé státy to tak samozřejmě neviděly. Turecko se snažilo umístit doprostřed, mezi své ukrajinské a západní spojence na jedné straně a

ruského spojence na straně druhé. Nebo Srbsko, které stejně jako Turecko odmítlo uplatnit protiruské sankce, aniž by se přitom jakkoli skrývalo za své rusofilství. V rámci EU Rakousko a zejména Maďarsko hlasitě demonstrovaly své přátelství s Moskvou, přičemž se věnovaly stejnému diskurzu jako ostatní. Pak ale na poslední chvíli vynesl prezident Vladimir Putin trumf, když zmobilizoval 300 000 veteránů a nechal čtyři ukrajinské oblasti připojit k Ruské federaci. Tím narušil hru mnohem více než Emmanuel Macron, který pouze napadl pravidla hry.

Pokud totiž NATO bude pokračovat v dodávkách zbraní, nebude již útočit na neuznané republiky Donbasu a nezvanou ruskou armádu na Ukrajině, ale zaútočí přímo na Ruskou federaci útokem na její vlastní území. Před třiceti lety byli Britové přesvědčeni, že Krym, Novorossie a Donbas jsou ruské. Nazývání jejich anexe „anexí“ na skutečnosti nic nezmění.

Dalším útokem NATO pošlape právo národů na sebeurčení, které ospravedlňuje nezávislost těchto regionů a jejich svobodné připojení k „vlasti“. Všem bývalým kolonizovaným státům se ukáže, čím je: koalicí revanšistů, kteří se zoufale snaží zachránit svou letitou nadvládu nad světem.

Na druhou stranu, pokud se NATO rozhodne zastavit se tam, jeho vůdci, kteří nikdy nepřestali křičet, že hájí mír a spravedlnost, budou vypadat jako „papíroví tygři“ podle Mao Ce-tungovy formule. Všichni dojdou k závěru, že éra jejich nadvlády skončila.



Premiér Petr Fiala byl prvním šéfem vlády, který 15. března odcestoval do Kyjeva spolu se svými dvěma polskými a slovinskými protějšky. To je jediné, co si z něj budeme pamatovat. Jeho výpady proti homosexuálům a globálnímu oteplování se vzhledem k jeho bezuzdnému atlantistickému chování nepočítají.

Zasedání zahájil velmi rusofobní český premiér Petr Fiala, který okamžitě nasadil protiputinovský tón – propaganda vždy personalizuje politiku zasedajících států. Věrný své formě zasáhl prostřednictvím videa nevyhnutelný ukrajinský prezident, herec Volodymyr Zelenskyj, a oznámil, že ruské tanky brzy „napochodují na Prahu [místo zasedání] a na Varšavu“ (sic). Publikum bylo stoické, spokojilo se se zdvořilým potleskem bez vřelosti.



EU vyšle „civilní misi“, která pomůže vytyčit hranice mezi Ázerbájdžánem a Arménií. S účelem pražského summitu to nemá nic společného, ale je zde naléhavá potřeba řešit problémy, které se obvykle nechávají vyhnít.

Jednání na okraj summitu byla téměř všechna neúspěšná, s výjimkou arménsko-ázerbájdžánského summitu, který začal chladně, ale pokračoval až do večera.

Tematická sezení umožnila zjistit, co si každý myslí o dané látce. Po sabotáži plynovodů NordStream zazněla myšlenka ochrany společné infrastruktury, i když nebylo jasné, zda se jedná pouze o obavu, nebo také o odsouzení amerického suzerenitu (*u originále suzerainty. Nepochopil jsem, co autor míní. Pozn. editora*). K teroristické akci proti Krymskému mostu ještě nedošlo. V kuloárech se všichni shodli na tom, že vzdají hold výkonu amerických speciálních jednotek, ale zajímalo je, jak daleko Washington zajde.

Na závěr jednání nebylo plánováno žádné společné prohlášení a ani by nebylo možné žádné vydat. Byl dohodnut harmonogram dalších setkání tohoto fóra, a to za půl roku v Moldavsku, příští rok ve Španělsku a poté ve Velké Británii. Nikdo si není jistý, proč by se měl účastnit, a dokonce ani tím, zda bude ještě existovat.

Odhánějte to, co je přirozené, a ono se vám to vrátí. Setkání zaštila Eurovision, struktura vytvořená NATO v 50. letech minulého století, která udělila Ukrajině poslední písňovou soutěž. Po neformálním zasedání Evropské rady následovalo zasedání Evropského politického společenství. Sedmadvacítka z tohoto upovídaného a zbytečného shromáždění vyvodila závěry.

The European Political Community: A Sword Striking Water vyšel 11.10.2022 na orientalreview.org. Překlad v ceně 394 Kč Zvědavec.